

[Undervisningsministeren.]

på god og fornuftig måde. Jeg ved også, at man kan have medvirkende uden for den faste lærerkreds og har det med held på en række områder, som ikke kan være repræsenteret i lærerkredsen, men jeg tror, hr. Poul Dam vil være enig med mig i, at, hvad skal vi sige, sådan et påbud fra Frederiksholms Kanal 21 om, at eleverne skal sådan og sådan og sådan, det duer ikke rigtig. Det må komme ved initiativer udefra, og jeg ved altså, at hvor de initiativer udvises, dér får eleverne også mulighed for at være med, og dér fungerer det, som det skal, og kan denne lille ordveksling bidrage til, at det initiativ tages nogle flere steder, så har det også af den grund været kærkomment.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i byggelov for købstæderne og landet.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Axel Ivan Pedersen: De af boligministeren foreslåede ændringer i landsbygge-loven kan i sig selv ikke give anledning til nogen særlig principdebat, dertil er deres tekniske karakter ikke egnet.

Herfra danner dog bestemmelsen om, at også amtsrådene i lighed med by- og sognekommuner får ret til ekspropriation af privat ejendom til kommunale anlæg og institutioner, en undtagelse. Det samme gør de ændringer, der tager sigte på en forenkling af byggelovgivningens administration, således at den kommer til at stå i et mere rimeligt forhold til byggearbejdets betydning. Om disse ændringer vil jeg tro der kan skabes bred enighed. Ligeså om de øvrige ændringer, blandt hvilke jeg med tilfredshed noterer de muligheder, der skabes for at begrænse anlæg af en i Danmarks natur skæmmende foreteelse, bil-

kirkegårde, og delvis skjule allerede eksisterende sådanne.

Med samme tilfredshed vil jeg nævne den foreslåede hjemmel for byggemyndighederne til at give tilladelse til fjernelse af lige så skæmmende bygningsruiner. På disse områder vil et længe følt savn hos de kommunale myndigheder blive afhjulpet, og det må også anses for en forbedring af loven, der i øvrigt har virket hensigtsmæssigt. Der er dog grund til at gøre den bemærkning, at der på andre områder måske også burde foretages ændringer, f. eks. i henseende til udnyttelsesgrad og til havnearealer, men under hensyn til, at boligministeren i sin fremsættelse gør opmærksom på senere ændringer i forbindelse med planlægningslovgivningen, skal jeg i dag ikke komme nærmere ind herpå.

Jeg må dog gøre opmærksom på, at den omstændighed, at en del af de her foreslåede ændringer med rette af ministeren karakteriseres som skridt i retning af en vis rationalisering, for mig rejser det spørgsmål, om man ikke i forbindelse med den planlægningslovgivning, der nu meget hensigtsmæssigt er underlagt boligministeren, burde tage under overvejelse at samle visse opgaver, der henhører under forskellige ministerier, i boligministeriet, således at der herved gennemførtes en koordinering og derigennem en yderligere rationalisering. Jeg tænker i den forbindelse på lovgivningen om vandforsyning og spildevandsafledning, som man fra de købstadkommunale organisationers side har henledt opmærksomheden på allerede i 1964. Det er lovgivningsområder, hvis forhold er så nær knyttet til de boligmæssige problemer, at der ikke ville være noget unaturligt i, om de blev lagt ind under dette ministerium eller der i hvert fald fandt en koordinering sted. Imidlertid er netop de her nævnte spørgsmål om vandforsyning og spildevandsafledninger, som også er indeholdt i den lovgivning, vi nu skal til at behandle, genstand for kommissionsbehandling og, så vidt jeg ved, en kommissionsbehandling, der er meget nær sin afslutning, og det er givet, at før denne afslutning har fundet sted og arbejdet er tilendebragt, vil de af mig her rejste spørgsmål ikke være aktuelle.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg socialdemokratiets velvilje ved behandlingen